

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721203674
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8721203674.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Milana Majerníka v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/XX, XXX XX D. E., právne zastúpenej: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 376,28 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 12Csp/94/2021-138 zo dňa 2. marca 2023, takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku I. a vo výroku IV. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 193,37,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 21.6.2022 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Zastavuje konanie v časti uplatnenej istiny 56,18,- eur s príslušenstvom.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd I. inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.“

2. Rozhodnutie právne posúdil okrem iného ustanovením § 7 ods. 1 až ods. 4, ods. 16, ods. 17, § 9, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 52, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o bankách), § 144 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.12.2021 domáhal, aby zaviazal žalovanú zaplatiť mu 376,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.5.2019 do zaplatenia.

4. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. Vychádzajúc z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi pôvodným veriteľom a žalovanou je nepochybné, že strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca napriek konštatovaniu, ako v čase poskytnutia úveru skúmal bonitu klienta, nepredložil súdu žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval skúmanie údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa za účelom preverenia schopnosti splácať úver, alebo o tom,

že nahliadol do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania jej schopnosti splácania úverov. Rovnako nie je zrejmé, akým spôsobom pristupoval k zisteniu a hodnoteniu bonity klienta. Veriteľ teda nekonal s odbornou starostlivosťou preto nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Hrubo porušil danú povinnosť, pretože neposúdil schopnosť žalovaného splácať úver a umožnil mu čerpať finančné prostriedky bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. To má za následok, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

5. Žalobca podľa prehľadu úverového účtu do podania žaloby eviduje u žalovanej úhrady 299,98 eur a v roku 2022 a 2023 ďalšie platby vo výške 56,18 eur. Pri poskytnutej pôžičke 549,53 eur a úhradách 356,16 eur predstavuje nedoplatok istiny 193,37 eur. Súd neuznal dôvodnú procesnú obranu žalovanej spočívajúcu v namietaní správnosti údaju RPMN, absencii náležitosti zmluvného úroku, jeho výšku v rozpore s dobrými mravmi, neplatnosť postúpenia pohľadávky ani nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu. Spôsob výpočtu RPMN žalovaná zobrala na vedomie v štandardnej informácii o spotrebiteľskom úvere a tento bol vypočítaný dosadením premenných do vzorca na výpočet RPMN. Žalovaná sa odvoláva iba na informáciu získanú z webovej stránky, podľa ktorej mala byť výška RPMN dokonca v nižšej čiastke, ako uvádza žalobca. Zmluva obsahuje dohodnutý úrok z úveru, ktorý nie je možné bez ďalšieho označiť za v rozpore s dobrými mravmi ako aj výšku odplaty a najvyššiu celkovú výšku odplaty prípustnú pre daný úver. Žalovaná prevzala písomnú upomienku banky na omeškanie so splátkou úveru s upozornením na možnosť jeho zosplatenia. Žalovaná po doručení výzvy bola naďalej v omeškaní s úhradou splátok.

6. Ako čiastočne dôvodnú súd vyhodnotil obranu žalovanej spočívajúcu v namietnutí času zosplatenia pôžičky. Žalobca síce adresoval žalovanej predžalobnú výzvu, ktorú jej aj riadne doručil, no nepreukázal doručenie oboznámenia žalovanej využitia svojho práva na zosplatenie úveru. Medzičasom však nastala splatnosť aj poslednej splátky úveru a nový žalobca vstúpil do konania na základe návrhu pôvodného veriteľa zo dňa 6.7.2022, kedy už bol splatný celý dlh. Žalobca bol aktívne legitimovaný postúpenú pohľadávku si uplatniť. V konečnom dôsledku by žalovaná bola aj tak povinná nesplatenú časť pôžičky uhradiť pôvodnému veriteľovi. V späťvzatej časti súd konanie podľa § 144 a nasl. CSP zastavil. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. O úroku z omeškania súd rozhodol podľa ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v platnom znení od prvého dňa nasledujúceho po termíne úhrady poslednej splátky, vo výške 5 % ročne.

7. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 a § 262 CSP. Vychádzajúc z uplatneného nároku 376,28 eur a priznaného nároku 193,37 eur po zohľadnení plnenia žalovanej 56,18 eur žalobca bol úspešný v časti žaloby v rozsahu 66 %, neúspešný v rozsahu 34 %. Príslúcha mu preto náhrada trov vo výške rozdielu úspechu a neúspechu, čo predstavuje 32 %. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

8. Proti vyhovujúcemu výroku I. a výroku IV. o trovách konania rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu nesprávne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia spočívajú podľa názoru žalovaného v tom, že konajúci súd mal preukázané splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a teda mal preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v danom konaní, napriek tomu, že konajúci súd správne vyhodnotil, že neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

10. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. avšak z dikcie daného ustanovenia vyplýva ďalšia povinnosť a to nemožnosť požadovať jednorazové splatenie úveru, čo má za následok, že predžalobná upomienka ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sú neplatné právne úkony. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a preto, žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore

s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimáciu. Žalovaná poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2018, sp.zn. 1Cdo/147/2017, zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018, podľa ktorého následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že zamietne žalobný návrh vo zvyšnej časti a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdiť a žalobcovi priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu navrhla odvolaciemu súdu zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, že súd žalobný návrh vo zvyšnej časti zamietne a prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

14. Možnosť predčasného zosplatnenia úveru je právne upravená v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

18. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou

zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Žalovaná podaným odvolaním namietala záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobca mal aktívnu vecnú legitimitáciu. Odvolacia námietka žalovanej, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam je opodstatnená.

20. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 22 uviedol, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia žalovanej o využití jeho práva na zosplatnenie úveru. Tento záver súdu prvej inštancie je správny aj s poukazom na vyjadrenie žalobcu zo dňa 3.5.2022 (č.l. 53 – 54 spisu), v ktorom uviedol, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanej len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanej adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bola žalovaná upozornená na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok.

21. Nemožno sa však stotožniť so záverom súdu prvej inštancie v bode 22 rozsudku, že medzičasom nastala splatnosť aj poslednej splátky úveru a nový žalobca vstúpil do konania na základe návrhu pôvodného veriteľa zo dňa 6.7.2022, kedy už bol splatný celý dlh.

22. Pozornosti súdu prvej inštancie ušlo, že právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku zo zmluvy č. 21333574 uzavretej dňa 21.12.2017 na žalobcu ku dňu 14.6.2022 (č.l. 65 spisu) na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 14.6.2022 (č.l. 69 spisu). Konečná splatnosť úveru však nastala až dňa 20.06.2022. Návrh postupcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu bol súdu prvej inštancie doručený dňa 4.7.2022 elektronicky (č.l. 60 – 74 spisu). Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 28.7.2022, č.k. 12Csp/94/2021-80 pripustil zmenu na strane žalobcu na základe návrhu postupcu. Námietka žalovanej, že právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu pohľadávku pred termínom konečnej splatnosti, je preto dôvodná.

23. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia nie je možné vyvodiť úvahy súdu prvej inštancie vo vzťahu k prijatému právnomu záveru o aktívnej vecnej legitimitácii žalobcu, aj vzhľadom na nesprávne zistený skutkový stav súdom prvej inštancie, a preto nie je možné ani dať odpoveď na odvolacie námietky žalovanej vo vzťahu k otázke (ne)platnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

24. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane sporu odníma možnosť v odvolacom konaní brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

25. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

26. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa Článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozhodol tak, že zrušil rozsudok v napadnutom rozsahu a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko nedostatočne odôvodnené rozhodnutie je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalovanej, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

28. Pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku je potrebné zaoberať sa otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práva (povinnosti), ktoré je predmetom konania.

29. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude vysporiadať sa so všetkými tvrdeniami a dôkazmi predloženými účastníkmi v priebehu konania. Súd prvej inštancie za týmto účelom vykoná potrebné dokazovanie vo vzťahu k nastolenej otázke, či žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu a či boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, aj vzhľadom na prijatý právny záver súdu prvej inštancie o neplatnosti okamžitého zosplatnenia úveru právnym predchodcom žalobcu (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.). Súd prvej inštancie na základe takto zistených skutočností prijme právny záver a vo veci rozhodne tak, aby rozhodnutím nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil.

30. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).